

CHRISTINE STIX-HACKL
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2005. április 14.¹

I — Bevezetés

1. A jelen keresettel a Bizottság annak megállapítását kéri, hogy az Olasz Köztársaság — mivel nemzeti rendelkezéseiben nem írta elő a rendes és rendszeres tevékenységként saját, nem veszélyes hulladékaik szállítását és gyűjtését végző, valamint a napi 30 kilogrammot és 30 litert meg nem haladó mértékben saját veszélyes hulladékaikat szállító vállalkozások nemzeti nyilvántartásba vételét — nem teljesítette a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. március 18-i 91/156/EGK irányelvvel² módosított 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv³ 12. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2. A jelen ügyben mindenekelőtt az a kérdés merül fel, hogy a saját (veszélyes vagy nem veszélyes) hulladékaikat gyűjtő és szállító

vállalkozások a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke értelmében mennyiben tekinthetők „[olyan] vállalkozások[nak], amelyek hivatásszerűen végeznek hulladékgyűjtést vagy -szállítást”, és vonatkozik-e rájuk a nyilvántartásba vételi kötelezettség.

II — Jogi háttér

A — A közösségi jogi szabályozás

3. A módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke értelmében:

„Azokat a létesítményeket vagy vállalkozásokat, amelyek hivatásszerűen végeznek hulladékgyűjtést vagy szállítást, vagy akik [helyesen: amelyek] mások megbízásából járnak el hulladékártalmatlanítás vagy -hasz-

¹ — Eredeti nyelv: német.

² — HL L 78., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet 3. o. (a továbbiakban: a „hulladék”-irányelvet módosító irányelv; a „hulladék”-irányelvnek ezen irányelvvel módosított változata a továbbiakban: módosított „hulladék”-irányelv).

³ — HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet 23. o. (a továbbiakban: „hulladék”-irányelv, illetve az eredeti „hulladék”-irányelv).

nosítás ügyében (kereskedők vagy közvetítők), ott, ahol [helyes fordítása: amennyiben] nincsenek engedély beszerzésére kötelezve, az illetékes hatóságok nyilvántartásba veszik.”

III — A pert megelőző eljárás és a bíróság előtti eljárás

B — A nemzeti szabályozás

4. Az 1998. december 9-i 426. törvénnyel módosított, 1997. február 5-i 22. törvényrendelet (a továbbiakban: törvényrendelet) 30. cikkének (4) bekezdése értelmében:

„Azok a vállalkozások, amelyek mások által termelt nem veszélyes hulladék gyűjtését és szállítását végzik, valamint a veszélyes hulladékok gyűjtését és szállítását végző vállalkozások kötelesek magukat a nyilvántartásnál⁴ nyilvántartásba vetetni, kivéve, ha a szállított veszélyes hulladék mennyisége nem haladja meg a napi 30 kilogrammot vagy napi 30 litert, és a szállítást a szóban forgó hulladék termelője végzi.”

4 — A hulladékháztartalmatlanítási szolgáltatást végző vállalkozások nemzeti nyilvántartása.

5. Mivel a Bizottság azon az állásponton volt, hogy a törvényrendelet 30. cikkének (4) bekezdése ellentétes a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikkével, 2001. október 24-i felszólító levelével, az EK 226. cikk szerint, kötelezettségszegés iránti eljárást kezdeményezett az Olasz Köztársaság ellen.

6. Az olasz kormány a környezet- és tájvédelmi minisztérium állásfoglalására alapozott 2002. február 27-i válaszával visszautasította a Bizottság kifogását.

7. Mivel a Bizottság továbbra is fenntartotta álláspontját, 2002. június 27-én indokolással ellátott véleményt intézett az olasz kormányhoz azzal a felhívással, hogy két hónapon belül tegyen eleget az abban foglaltaknak.

8. Miután az indokolással ellátott vélemény megválaszolatlan maradt, a Bizottság 2003. június 17-i keresetlevelével, amely 2003. június 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, előterjesztette a jelen keresetet.

9. A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság — mivel az 1998. december 9-i 426. törvénnyel módosított, 1997. február 5-i 22. törvényrendelet 30. cikke (4) bekezdésének megfelelően lehetővé tette a vállalkozásoknak, hogy saját nem veszélyes hulladékaik gyűjtését és szállítását rendes tevékenységként végezhesék, a hulladékártalmatlanítási szolgáltatást végző vállalkozások nemzeti nyilvántartásánál történő nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül, valamint a napi 30 kilogrammot vagy 30 litert meg nem haladó mennyiségű saját veszélyes hulladékaikat az említett nyilvántartásnál történő nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül szállíthassák — nem teljesítette a hulladékokról szóló, 91/156/EGK irányelvvel módosított 75/442/EGK irányelv 12. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

hivatásszerűen hulladékot gyűjtő vagy szállító vállalkozások — függetlenül attól, hogy veszélyes vagy nem veszélyes hulladékról van szó — megkülönböztetés nélkül kötelesek nyilvántartásba vétetni magukat az illetékes hatóságoknál. A „hivatásszerűen” hulladékgyűjtést vagy szállítást végző vállalkozások fogalom ezért a Bizottság álláspontja szerint nemcsak azokat a vállalkozásokat foglalja magában, amelyek ezt a tevékenységet mások számára végzik, hanem azokat is, akik szokásos gazdasági tevékenységük keretében melléktevékenységként saját hulladékaikat összegyűjtik vagy szállítják, és ebből gazdasági előnyük származik. Ezt a Bíróság is megállapította a C-311/99. sz. ügyben hozott határozatának⁵ indoklásában.

11. Ez az értelmezés megfelel a módosított „hulladék”-irányelv rendszerének és célkitűzéseinek, különösen annak, hogy a hulladékot keletkezésétől végső ártalmatlanításáig felügyelni kell, a „hulladék”-irányelvet módosító irányelv tizenkettedik preambulumbekzdésének megfelelően. Mivel ezt a felügyeletet a nyilvántartásba vételi kötelezettség teszi lehetővé, a hulladékok teljeskörű felügyelete nem lenne biztosított, ha a saját hulladékaikat összegyűjtő, illetve szállító vállalkozások kivételt képeznének a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerinti nyilvántartásba vételi kötelezettség alól.

IV — A kereset vizsgálata

A — A felek főbb érvei

10. A Bizottság előadja, hogy a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke értelmében a

12. A törvényrendelet 30. cikkében ezzel szemben csak azon vállalkozások számára

5 — A Bíróság C-311/99. sz. Caterino-ügyben az eljárási szabályzat 104. cikke 3. §-a szerint 2001. május 29-én hozott végzésének (az EBHT-ban nem tették közzé) 25. pontja.

írnak elő, hogy nyilvántartásba kell vetetniük magukat, amelyek mások hulladékát gyűjtik össze, illetve szállítják, és ezért ez a cikk nem áll összhangban a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerinti „hivatásszerűen” hulladékgyűjtést vagy szállítást végző vállalkozások fogalmával.

13. A 12. cikk nem ír elő semmilyen mennyiségi korlátozást, így a törvényrendelet 30. cikkéből adódó, a napi 30 kilogrammot vagy 30 litert meg nem haladó veszélyes hulladékot szállító vállalkozások számára biztosított kivétel szintén nem egyeztethető össze a módosított „hulladék”-irányelvvel.

14. Az *olasz kormány* előadja, hogy a közösségi jog egyetlen rendelkezése sem írja elő, hogy a hulladékok összegyűjtését és szállítását harmadik személyeknek kellene végezni. Az a legfontosabb, hogy a hulladékhasznosítási körforgás felügyeletének célja megvalósuljon. Az irányelv szerint a hulladékbirtokos mindaddig felelős a hulladékért, amíg attól újbóli felhasználás, hasznosítás vagy ártalmatlanítás céljából meg nem válik. A módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerinti nyilvántartásba vételi kötelezettségnek ezért ennek megfelelően attól a pillanattól kell biztosítania a hulladék felügyeletét, amikor a hulladék kikerül a termelő felelősségi köréből. A hulladéktermelő akkor „válí meg” először a hulladéktól, amikor átadja egy olyan vállalkozásnak, amely vállalja a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását. Addig az időpontig tehát, ameddig a hulladék

a saját felelősségi körében marad, szükség van a hulladékot termelő vállalkozás felügyeleti célú bejelentésére.

15. Az olasz kormány álláspontja szerint a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerinti „hivatásszerűen” fogalomnak egyrészt kifejezésre kell juttatnia, hogy rendszeres tevékenységről van szó, másrészt ebből kiindulva úgy lehet érteni, hogy az érintett vállalkozásnak rendelkeznie kell az ezen tevékenység végzéséhez szükséges tudással és tapasztalattal. Ha úgy értenénk ezt a fogalmat, amint azt a Bizottság teszi, akkor ezernyi vállalkozásra vonatkozna a nyilvántartásba vételi kötelezettség, és ez megkérdőjelezné a hatóságok általi ellenőrizhetőséget. Végül a módosított „hulladék”-irányelvben előírt felügyeleti rendszer átültetése során megengedett a hulladék veszélyességének és mennyiségének figyelembevétele.

B — Értékelés

16. A Bizottság azt kifogásolja, hogy a törvényrendelet 30. cikke (4) bekezdésében azon vállalkozásokra vonatkozóan, amelyek saját hulladékaikat gyűjtik össze, illetve szállítják, vagy egyáltalán nem írnak elő nyilvántartásba vételi kötelezettséget — a nem veszélyes hulladékok esetén —, vagy — veszélyes hulladékok esetén — csak egy bizonyos mennyiségtől (itt napi 30 kilo-

gramm vagy 30 liter) írnak elő nyilvántartásba vételi kötelezettséget.

17. Ennek megfelelően a jelen eljárásban egyrészt az a kérdés, hogy a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerint azon vállalkozásokra vonatkozóan is elő kell-e írni a nyilvántartásba vételi kötelezettséget, amelyek saját hulladékaikat gyűjtik, illetve szállítják, másrészt hogy adott esetben ezt a nyilvántartásba vételi kötelezettséget függővé lehet-e tenni — legalábbis a veszélyes hulladékok tekintetében — egy, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló mennyiségi korlátozástól.

18. Ami pedig azt a kérdést illeti, hogy a saját hulladékaikat összegyűjtő, illetve szállító vállalkozások egyáltalán a módosított „hulladék”-irányelv hatálya alá taroznak-e, meg kell állapítani, hogy ez az irányelv a saját hulladékok ártalmatlanítása és hasznosítása terén világosabb szabályozást tartalmaz, mint a saját hulladékok összegyűjtése és szállítása tekintetében.

19. A módosított „hulladék”-irányelv 8. cikke előírja, hogy a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy bármely hulladékbirtokos maga hasznosítsa vagy ártalmatlanítsa a hulladékát — ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban —, amennyiben nem adja át hulladékgyűjtőnek vagy olyan vállalkozásnak,

amely elvégzi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását. A „hulladék”-irányelvet módosító irányelv tizenegyedik preambulumbekezdése értelmében egyes vállalkozások, amelyek maguk dolgozzák fel saját hulladékaikat, vagy hasznosítják azokat, mentesíthetők az engedélyezési követelmények alól, amennyiben megfelelnek a környezetvédelem követelményeinek, azonban az ilyen vállalkozások nyilvántartásba vétele mindenképpen kötelező. A megfelelő szabályozást a módosított „hulladék”-irányelv 11. cikkének (1) és (2) bekezdése tartalmazza.

20. A módosított „hulladék”-irányelvben ezzel szemben nincs kifejezett hivatkozás azokra a vállalkozásokra, amelyek saját hulladékaikat gyűjtik össze, illetve szállítják. A „hulladék”-irányelvet módosító irányelv tizenkettedik preambulumbekezdése szerint mindenesetre „a hulladékokkal foglalkozó egyéb vállalkozásokat, mint például a hulladékgyűjtéssel, szállítással foglalkozókat és ügynököket” kötelezni kell engedély beszerzésére, illetve arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat, továbbá megfelelően ellenőrizni kell őket.

21. A módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke ezt tükrözően határozza meg az engedélyszerzésre vagy a nyilvántartásba vételre vonatkozó kötelezettség hatályát, amely azokat a „vállalkozásokat, amelyek hivatásszerűen végeznek hulladékgyűjtést vagy szállítást, vagy akik [helyesen: amelyek] mások megbízásából járnak el hulladékartalmatlanítás vagy -hasznosítás ügyében (kereskedők vagy közvetítők)” foglalja magában.

22. Önmagában a „hulladék”-irányelv módosító irányelv tizenkettedik preambulmbekezdésének és a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikkének szövegét tekintve bizonyos dolgok amellett szólnak, hogy ez cikk csupán a hulladékgazdálkodás területén tevékenykedő hulladékgyűjtő és -szállító vállalkozásokat kívánta magában foglalni, és nem azokat, amelyek alapvetően más területen tevékenykednek, emellett azonban saját hulladékaikat is összegyűjtik és szállítják.

23. A Bizottsággal egyezően azonban én is azon az állásponton vagyok, hogy e rendelkezés keletkezésének története, illetve a módosított „hulladék”-irányelv összrendszere azt sugallja, hogy az irányelv 12. cikkének azokat a vállalkozásokat is magában kell foglalnia, amelyek saját hulladékaikat gyűjtik össze, illetve szállítják.

24. E tekintetben meg kell állapítani, hogy az eredeti „hulladék”-irányelv a vállalkozások két csoportja között tett különbséget, amelyekre a környezetvédelem biztosítását tekintve különböző követelmények voltak érvényesek.

25. Az első csoport azokat a vállalkozásokat foglalta magában, „amelyek harmadik fél megbízásából a hulladék kezelését, tárolását vagy lerakását végzik”. Ezek a vállalkozások engedélykötelesek voltak (az eredeti „hulladék”-irányelv 8. cikke), és a hatáskörrel rendelkező hatóságok által rendszeres idő-

közönként végrehajtott ellenőrzéseknek voltak alávetve (az eredeti „hulladék”-irányelv 9. cikke).

26. A második csoport „azokat a vállalkozásokat [foglalta magában], amelyek saját hulladékuk szállítását, gyűjtését, tárolását, lerakását vagy kezelését végzik, és azokat, amelyek mások megbízásából hulladék gyűjtését vagy szállítását végzik”. Ezek a vállalkozások csupán a hatáskörrel rendelkező hatóságok „felügyelete” alá tartoztak (az eredeti „hulladék”-irányelv 10. cikke).

27. Ezzel szemben a módosított „hulladék”-irányelvben a hatóságok általi „felügyelet” nem bukkan fel többé önálló intézkedésként.

28. Jelenleg csak a második csoport egy része — nevezetesen azok a vállalkozások, amelyek saját hulladékuk tárolását, lerakását vagy kezelését végzik — tartozik a módosított „hulladék”-irányelv 9. és 10. cikke szerinti, hulladékfeldolgozást vagy -hasznosítást végző vállalkozások engedélyköteles kategóriájába, mindenestre — amennyiben fennállnak az engedélyezés alóli mentesítés 11. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei — e vállalkozásokra, a 11. cikk (2) bekezdése szerint, fennáll a nyilvántartásba vétellel vonatkozó kötelezettség.

29. Ami pedig a többi, az eredeti „hulladék”-irányelv 10. cikkében említett vállalkozást érinti, nevezetesen azokat a vállalkozásokat, amelyek — saját vagy harmadik személytől származó — hulladékot gyűjtenek vagy szállítanak, nem vitatott, hogy a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke jelenleg magában foglalja azokat a vállalkozásokat, amelyek harmadik személytől származó hulladékot gyűjtenek vagy szállítanak, és e vállalkozásoknak ezért nyilvántartásba kell vetetniük magukat, amennyiben nincs szükségük engedélyre.

30. Összefoglalóan tehát meg kell állapítani, hogy — az eredeti „hulladék”-irányelv 10. cikke szerinti, a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyelete alá tartozó — vállalkozások, amelyek saját hulladékuk tárolását, lerakását vagy kezelését maguk végzik, valamint azok a vállalkozások, amelyek mások megbízásából gyűjtenek vagy szállítanak hulladékot, jelenleg a módosított „hulladék”-irányelv szerint endélykötelesek, vagy vonatkozik rájuk a nyilvántartásba vételi kötelezettség, és így ezen irányelv 13. cikke szerint az illetékes hatóság rendszeresen megfelelően ellenőrzi őket.

31. Azonban aligha feltételezhető, hogy a saját hulladékaikat gyűjtő és szállító vállalkozásokra ne vonatkozna a „hulladék”-irányelvet módosító irányelv által végrehajtott ellenőrzés hatékonyságának növelése: az egyszerű felügyelet helyett az engedélyezési és nyilvántartásba vételi kötelezettség, valamint a rendszeres megfelelő ellenőrzés előírása.

32. Mindenekelőtt a módosított „hulladék”-irányelvben, eltekintve a 12. cikktől, semmilyen, a hulladékot gyűjtő és szállító vállalkozásokra vonatkozó ellenőrzési intézkedés nem található. Ha a 12. cikket ténylegesen úgy kellene érteni, hogy nem vonatkozik azokra a vállalkozásokra, amelyek saját hulladékaikat gyűjtik vagy szállítják, akkor „hulladék”-irányelvet módosító irányelv e tekintetben nemcsak hogy nem eredményezte volna az ellenőrzés hatékonyságának és a védelmi szintnek a növelését, hanem inkább annak romlását idézte volna elő, mivel az eredeti „hulladék”-irányelv legalább előírta e vállalkozásoknak a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi felügyeletét. Az ilyen értelmezés ezenkívül, mint azt a Bizottság előadta, bizonyos ellentmondásban állna a módosított „hulladék”-irányelv tizenkettedik preambulumbekzdésével, amelyben arra utalnak, hogy „szükséges, hogy a hulladék keletkezésétől annak végső ártalmatlanításáig felügyelet alatt álljon”.

33. Az, hogy a, saját hulladékát gyűjtő vagy szállító vállalkozás — mint hulladékbirtokos — a módosított „hulladék”-irányelv 8., vagy akár 4. cikke alapján egyébként is a hulladékhasznosító vagy -ártalmatlanító vállalkozásnak történő átadásig „felelős” a hulladékáért — a vállalkozásra vonatkozik az ellenőrizetlen ártalmatlanítás tilalma, valamint a hulladékok megfelelő vállalkozásnak történő átadásának kötelezettsége —, az olasz kormány előadásaival szemben nem ellentétes azzal, hogy a vállalkozásnak az irányelv 12. és 13. cikke szerinti nyilvántartásba vételi és ellenőrzési kötelezettségeknek is meg kell felelnie. Ugyanis a módosított „hulladék”-irányelv 4. és 8. cikke szerint azok a vállalkozások, amelyek saját hulladékaikat hasznosítják vagy ártalmatlanítják, az általános ellenőrizetlen ártalmatlanítás tilalma alá

tartoznak, valamint teljesíteniük kell azt a követelményt, hogy a hasznosítás vagy ártalmatlanítás során biztosítsák az irányelv rendelkezéseinek betartását, és mindazonáltal ezek a vállalkozásokra vonatkozik az irányelv 9., 10. és 11. cikke szerinti engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi kötelezettség, és e vállalkozások a 12. cikk szerinti rendszeres megfelelő ellenőrzés alá tartoznak.

kenységként gyűjtik és szállítják saját hulladékukat, nem tűnik helyénvalónak, hogy a hivatásszerűen fogalmat elsősorban menynyiségi szempontból — azaz az érintett vállalkozás gazdasági előnyei vagy jövedelmezősége alapján — közelítsük meg.

34. Tehát arra az eredményre jutottam, hogy a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke főszabály szerint a saját hulladékukat gyűjtő vagy szállító vállalkozások számára is előírja, hogy nyilvántartásba kell vetetniük magukat, amennyiben tekintetükben nem áll fenn engedélyezési kötelezettség.

35. Mindazonáltal még kérdéses, hogy e cikkben milyen jelentése van a „hivatásszerűen” fogalomnak.

36. Mivel, mint azt már megállapítottam, a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke nemcsak azokra a vállalkozásokra vonatkozik, amelyek mint hulladékgyűjtő vagy -szállító vállalkozások tevékenykednek, hanem a más területeken tevékenykedő olyan vállalkozásokra is, amelyek csupán melléktevé-

37. Véleményem szerint a „hivatásszerűen” hozzátétel bizonyos korlátozást céloz a tekintetben, hogy nem minden olyan vállalkozás tartozik a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerinti nyilvántartási kötelezettség alá, amelynél alkalomszerűen vagy kivételesen hulladék keletkezik, és amely azt azután maga szállítja egy hulladékgyűjtő, -hasznosító vagy -ártalmatlanító vállalkozáshoz, hanem csak azok a vállalkozások, amelyek ipari tevékenységéhez rendszeresen/szokásosan — azaz gyakorlatilag e tevékenység természete folytán — hozzátartozik a saját hulladékaik szállítása vagy gyűjtése.

38. Ezért ennyiben helyeselni lehet a lényegében mindkét résztvevő által képviselt felfogást, miszerint a „hivatásszerűen” hozzátétel azt mutatja, hogy a hulladékok összegyűjtése vagy szállítása szükségszerűen olyan tevékenységre vonatkozik, amelyet a vállalkozás saját üzleti tevékenysége során rendszeresen vagy szokásosan folytat.

39. Ami a nyilvántartásba vételi kötelezettségnek a saját veszélyes hulladékaikat gyűjtő vagy szállító vállalkozások törvényrendelet szerinti napi 30 kilogrammot vagy 30 litert kitevő mennyiségi korlátozását illeti, meg kell állapítani, hogy a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke szerinti „hivatásszerű” fogalom bizonyos pontatlanságot mutat, és ezért az átültetés során némi mérlegelési jogkört hagy a tagállamok számára. Mivel azonban a „hivatásszerű” fogalom nem a saját hulladékok gyűjtésének vagy szállításának nyereségességétől függ — mint azt az olasz kormány nyilvánvalóan feltételezi —, a 12. cikk álláspontom szerint azt sem engedi meg, hogy azokat a vállalkozásokat, amelyek saját veszélyes hulladékaikat napi 30 kilogrammot vagy 30 litert meg nem haladó mennyiségben gyűjtik vagy szállítják, általánosan mentesítsék azon kötelezettség alól, hogy a nyilvántartásba vetessék magukat.

40. Más szavakkal: az a vállalkozás, amely napi 30 kilogrammot vagy 30 litert meg nem haladó mértékben gyűjti vagy szállítja saját veszélyes hulladékát, mindenképpen tekinthető olyan vállalkozásnak, amely ezt a tevékenységet a vállalkozási tevékenysége keretein belül szokásos tevékenységként végzi.

lező. Az olasz kormány azt sem fejtette ki részletesebben, hogy milyen megfontolások állnak ezen minimális mennyiség megállapítása mögött.

42. A fenti megfontolásokra tekintettel ezért meg kell állapítani, hogy a törvényrendelet ellentétes a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikkéből eredő kötelezettségekkel, amennyiben általában mentesíti a saját, nem veszélyes hulladékaikat szállító vállalkozásokat azon a kötelezettség alól, hogy nyilvántartásba vetessék magukat. Ugyanígy meg kell állapítani, hogy a törvényrendelet nem összeegyeztethető ezzel a cikkel, amennyiben a napi 30 kilogrammot vagy 30 litert meg nem haladó mennyiségű saját veszélyes hulladékaikat gyűjtő vagy szállító vállalkozásokat mentesíti azon a kötelezettség alól, hogy nyilvántartásba vetessék magukat.

43. A Bizottság keresete tehát megalapozott.

V — Költségek

41. Egyebekben a módosított „hulladék”-irányelv 12. cikke — mint azt a Bizottság kifejtette — feltétlen, és nem tartalmaz utalást arra, hogy a nyilvántartásba vétel csak egy bizonyos minimális mennyiségtől köte-

44. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Olasz Köztársaság pervesztes lesz, javaslom, hogy a Bíróság kötelezze a költségek viselésére.

VI — Véggkövetkeztetések

45. A fenti megfontolások alapján azt javaslom, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság — mivel az 1998. december 9-i 426. törvénnyel módosított 1997. február 5-i 22. törvényrendelet 30. cikke (4) bekezdésének megfelelően lehetővé tette a vállalkozásoknak, hogy saját nem veszélyes hulladékaik gyűjtését és szállítását rendes tevékenységként, a hulladékártalmatlanítási szolgáltatást végző vállalkozások nemzeti nyilvántartásánál való nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül végezdhessék, valamint a napi 30 kilogrammot vagy 30 litert meg nem haladó mennyiségű saját veszélyes hulladékaikat az említett nyilvántartásnál való nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül szállíthassák — nem teljesítette a hulladékokról szóló, 91/156/EGK irányelvvel módosított 75/442/EGK irányelv 12. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.